

ललिता गंडभीर
4200 N. Ocean Dr.
1501-2
Riviera Beach
FL 33404
U.S.A

सुमाता न भवती

माझी आई मी लहान असताना वारली. मला तिची अगदी अंधुक आठवण आहे.

एकत्र कुटुंबात माझ्या एका काकीने मला प्रेमाने वाढवले. त्या वेळी खरे तर मला आईची उणीव भासलीच नाही. पण इतरेजनांना मात्र मला आई नाही म्हणून माझी दया येत असे. ते 'आईवेगळी पोर' असे म्हणून माझी कीव करत असत.

या किवेमुळे मी आसपासच्या आयांचे निरीक्षण करायला सुरवात केली. त्याच सुमाराला मी 'शामची आई' हे पुस्तकपण वाचले होते. पण मला शामच्या आईसारखी एकही आई सापडली नाही. बहुतेक आया मुलांना - विशेषतः मुलींना - वळण लावण्याचे प्रयत्न करण्यात गुंतलेल्या होत्या. परिणामी 'ओरडणे, काम करायला लावणे, प्रसंगी मार देणे, कधीकधी इतरांचा राग मुलांवर काढणे' हे सगळे चालू असे. 'तापवलेल्या पळीने डागणे', 'मिरच्यांची धुरी देणे', 'काळोखात खोलीत कोडणे' असे प्रकारही मी पाहिले आहेत.

मी ठरवले, आई नाही म्हणून माझे काही बिघडत नव्हते. उलट, इतर मुलींच्या मानाने माझ्यामागे अगदी कमी कटकट होती. वडील मला आणि माझ्या बहिणीला शिस्त लावायचा प्रयत्नच करत नसत. काही नातेवाईकांच्या भाषेत माझ्या वडिलांनी आम्हा दोघींना मोकट सोडले होते.

मी मोठी होऊ लागले व मातेच्या थोरवीचे गुणगान ऐकू लागले. ('आई म्हणोनी कोणी आईस हाक मारी' इ. इ.)जगातल्या तीन महत्त्वाच्या माता माझ्या ओळखीच्या झाल्या. दुर्गा (कालीमाता, पार्वती), जीझसची आई मेरी व शिवाजीची आई जिजामाता. त्यांच्यापैकी दोघी देवता किंवा देवतांसारख्या होत्या.

साधारण त्याच वेळी मी हिंदी सिनेमे पाहू लागले आणि पावसात भिजण्याचा व मातृत्वाचा संबंध माझ्या लक्षात आला.

'मातृत्व नेहमीच पवित्र मानले जात नाही.' हे मला समजले आणि मातृत्वाची महती माझ्या मनातून उतरलीच. तरीपण मी मातृत्वाचा व मातांचा अभ्यास करित राहिले. माझ्या डोक्यात मातांच्या दोषांची अशी एक फाईलच तयार झाली. ती कागदावर उतरवते आहे.

१) जगाच्या लोकसंख्येची वाढ :

आता तुम्ही मला सांगा, जगाची - त्यातल्या त्यात भारताची लोकसंख्या जी तुफान वाढलीय त्याला आया नाही तर कोण कारण? त्यांनी म्हणजे स्त्रियांनी माता न होण्याचे ठरविले तर लोकसंख्येची वाढ ताबडतोब थांबेल. 'आता पुरुषांना, अगदी म्हाताऱ्या' अवघे पाऊणशे वयमानवाल्यांनाही व्हायग्रा घेऊन मजा मारायची असते' हा काय त्यांचा दोष? स्त्रियांनी आपल्या नळ्या बांधून घ्याव्या. किंवा गोळ्या गिळाव्यात, सर्वात उत्तम उपाय म्हणजे लग्नच करू नये. आईबाप लग्न करून देतात ही काय सबब झाली? स्त्रियांना समाजाचं हित समजतच नाही. (आपल्या काढताहेत पोरं!)

२) मुलांमध्ये दोषनिर्मिती करणे :

मुलांचे असंख्य दोष आणि आजार यांस आया कारण असतात असे नातेवाइकांनी, अनातेवाइकांनी, समाजाने म्हणताना मी एकले आहे. लिहिलेलेही वाचनात आले आहे.

मुलात दुर्गुण असले तर चूक आईचीच. 'मूल बेशिस्त निघाले' — 'आईने नीट वळण लावले नाही', 'मूल ढ निघाले' — 'आईने त्याच्या अभ्यासाकडे दुर्लक्ष केले', 'मुलाला सर्दी झाली' — 'आईने थंडीवाऱ्यात सोडलं.'

घरातले नातेवाईक किंवा बाप (स्पर्म डोनर किंवा पुरुषबीजदाता) मुलाच्या वागण्याला व आजारपणाला कधीच जबाबदार नसतो. सिगमंड फ्रॉइड वाचून तर मी माता न होण्याची शपथ घेतली. ह्या प्रसिद्ध मानसशास्त्रज्ञाच्या मते सगळ्या मानसिक रोगांचं मूळ आयांच्या वागण्यातच असतं. मुलांची हेळसांड, अति प्रेम, कमी प्रेम, अप्रेम, मुलांत भेदभाव, कडक शिस्त, बेशिस्त, मुलामुलीत भेदभाव, वेगळे झोपवले, एकत्र झोपवले, पाठीवर घातले, पोटावर घातले यादी संपत नाही. फ्रॉइडच्या मते जगातल्या सगळ्या मानसिक रोगांचे मूळ आयांच्या वागण्यात असते. आयाच मुलांना वेड लावतात.

कारण आयांचे नवऱ्यावर - मुलग्यांवर प्रेमच नसते. पुरुष लिंगाच्या द्वेषाने (Penis Envy) बायकांचा जळफळाट होत असतो. त्यांना पुरुष जमातीचा सूड उगवायचा असतो.

एवढेच नव्हे तर स्वतःच्या पोटच्या मुलींचाही त्या द्वेष करतात. कारण त्या मुली आयांपेक्षा तरुण व सुंदर असतात.

३) पूर्वेकडच्या व पाश्चिमात्य समाजविघटनालाही आयाच जबाबदार आहेत.

चैनीसाठी पैसे मिळावेत म्हणून मुलांना वळण लावण्याचे काम करण्याऐवजी त्या नोकऱ्या करतात. मुलांना पाळणाघरात ठेवून देतात.

कारण नसताना चंचलपणे पतिपरमेश्वराला घटस्फोट देतात. परिणामी मुलांमध्ये गुन्हेगारी, ड्रग्सचे व्यसन, लैंगिक स्वच्छंदीपणा व आजार वाढले आहेत.

अमेरिकेमधल्या वेलफेअरवर (टीप पहा) फुकटात जगणाऱ्या कुमारी माता तर बघा, लग्न न करता शरीरसंबंध करून संतती निर्माण करतात. दरवर्षी सरकारकडून पैसे मिळावे म्हणून नवा बच्चा पैदा करून गुन्हेगारांची संख्या वाढवतात.

आईच्या फाजील लाडाने बिघडलेल्या गुन्हेगार बाळ्याने तुरुंगात जाताना आईचा कान उगीच नव्हता चावला.

४) जगातील माता गर्भपाताच्या बाबतीत शहाण्या समाजाच्या मागण्यांना विरोध करतात. (ह्या मागण्या देशानुसार बदलतात हे विसरू नये.)

अ) भारतात नातेवाईक, समाज म्हणतो की मुलगेच हवेत. पोटात मुलगी असेल तर बच्चादानी धुऊन टाकावी. पण मातांचा गर्भपाताला विरोधच असतो. आता थोडी शारीरिक झीज झाली, इन्फेक्शन झाले, रक्तपाताने, इन्फेक्शनने जीव जाण्याची शक्यता असली आणि भावना दुखावल्या गेल्या म्हणून काय झालं? मुलगी पोटात असेल तर ॲबॉर्शन करून टाकावं.

आधी मातांनी मुली पैदाच का कराव्यात?

भारतात मातांनी जर मुलगांनाच जन्म दिला तर समाजाची, सरकारची व कुटुंबाची किती सोय होईल! मुलगा हवा असताना मुली होत राहिल्याने लोकसंख्या वाढते. ती वाढ थांबेल. गर्भशयातील पाण्याची परीक्षा, अल्ट्रासाउंडचा व मुलगी असल्यास ॲबॉर्शन करून घेण्याचा खर्च सारे काही वाचेल. एवढेच नाही तर स्त्रीची स्वतःचीही शारीरिक झीज होणार नाही. अर्थात मुलीचा जन्म होणार का मुलाचा हे वाय गुणसूत्रावर अवलंबून असते. तो पुरुषांकडून येतो. हे सगळे खरे असले म्हणून काय झाले? बायकांना वाय स्पर्श निवडता येऊ नये?

जर बायकांनी मुलगांनाच जन्म दिला तर भारतात आनंदीआनंद होईल. मुली कमी झाल्या तर काय झाले ? लडाखमध्ये अनेक भावात एकच पत्नी असते. तशी व्यवस्था करावी लागेल व लोकसंख्यावाढ आटोक्यात येईल.

बायकांना मुलीची प्रचंड हौस ना! म्हणून मुलीच मुली काढत राहतात. बायकांना 'मुलींना नटवण्याचा, त्यांची बाळंतपणे करण्याचा' हव्यास असतो. तो त्या भागवत राहतात. समाजाचा विचारच करत नाहीत.

ब) आता भारतात 'मुलगी नको' ही मागणी तर चीनचे सरकार जोडण्याला 'एकच मूल होऊ दे' असा हट्ट धरून बसलंय. बाईला एक मूल झाले की मग तिने 'काही झाले तरी गर्भपात केलाच पाहिजे' असा चीन सरकारने

कायदा केला आहे. पण बायका ऐकत नाहीत. परत परत गर्भधारणा होऊ देतात. त्यांना येन केन प्रकारेण दुसरे मूल हवे असते.

क) अमेरिकेतले 'राइट टु लाइफ' वाले (टीप पहा), कॅथलिक चर्च म्हणतात, "एकदा गर्भधारणा झाली की ते मूल जन्माला आलेच पाहिजे." मग ते मूल धडधाकट नसेल, गर्भधारणेमुळे आईचा जीव धोक्यात येऊन ती मेली, गर्भधारणा बलात्कारामुळे झाली असली तरी हरकत नाही. त्यांनी गर्भपाताविरुद्ध मोठ्ठी चळवळ उभारली आहे. 'एकदा पुरुष व स्त्रीबीजाचा संयोग झाला की मनुष्यनिर्मिती झाली' असे त्यांचे म्हणणे आहे, त्यांच्या मते गर्भपात हा खून आहे. असे खून करणाऱ्यांचे (म्हणजे ॲबॉर्शन क्लिनिकमध्ये काम करणाऱ्या डॉक्टर व व नर्सस यांचे) 'राइट टु लाइफ' वाले खून करतात.

थोडक्यात काय की गर्भपाताला त्यांचा विरोध आहे. पण अमेरिकन बायका त्यांचे ऐकतात का? गर्भपात करणे हा 'आपला हक्क आहे' असा हट्ट धरून बसतात. भारतीय, चिनी, अमेरिकन सगळ्याच मातांना अक्कलच नाही.

समाज मातांचा उदो उदो करतो. पण मनातून तो मातांची खरी किंमत ओळखतो. म्हणून मातांचा उपयोग जगातील सर्व देशांत, भाषांत, संस्कृतींत शिव्या देण्यासाठी केला जातो.

'विधवेचा मुलगा', 'वेश्येचा मुलगा', 'तुझी आई बदफैली', 'तुझी आई कुलटा' अशा शिव्यांनी सर्व भाषा सालंकृत आहेत. (यातही अनेक व्हेरिएशन्स आहेत हे सांगणे न लगे!) मातांची, मातृत्वाची पूजा अशीच केली पाहिजे.

'कुपुत्रो जायेत क्वचिदपि कुमाता न भवति' अशी आपल्या शास्त्राची सनातन काळापासूनची शिकवण आहे. त्या काळी कदाचित सुमाता असतील पण आता तर मला जग कुमातांनी दुथडी भरून वाहताना दिसते आहे. हल्ली नवतरुणी भेटतात. त्या म्हणतात, "आम्हाला मूलच नको." मी म्हणते, "उत्तम! जगातली एक कुमाता कमी झाली."

टीपा:

वेलफेअरवरील माता: अमेरिकेत कुमारी मुलगी गर्भवती झाली तर सरकार तिला दरमहा हप्ता व राहण्यास जागा पुरवते. हे पैसे सरकारचे असतात.

राइट टु लाइफ मूव्हमेंट: ॲबॉर्शन विरोधी प्रचंड चळवळ अमेरिकेत उभी आहे. ह्या चळवळीला 'राइट टु लाइफ मूव्हमेंट' म्हणतात. ह्या म्हणण्याचा 'गर्भाला जिवंत राहण्याचा हक्क आहे' असा अर्थ आहे.